

O B S A H

<i>Úvod</i>	5
I. MICKIEWICZŮV MESIANISMUS SLOVANSKÝ	7
Hodnocení pařížských kursů Mickiewiczových od prof. Tad. St. Grabowského. Ruská tvorba slovesná, zvl. lidová, Slovo o pluku Igorově. Lomonosov, Karamzin, Deržavin, Saint-Martin. Mickiewiczův „mystický trans“. Gurowski, Hoene - Wronski. Napoleonský mesianismus. Archeologicko-historické výklady podle Jana Potockého. RK a RZ. Neznalost malých Slovanů. Zaniklé Slované. Zápas proti tažení Němců. Kollár. Neznalost bratrské literatury, zvláště Komeninského. Slovesnost jižních Slovanů. Neuvádí P. P. Njegoše. Ukrajina a Bílá Rus. Vlastnictví u Slovanů a spojení komunistických představ s mesianismem. Už na tu dobu nevědecké pojetí historiosofické integrace Slovanstva. Navázání na utopické socialisty. Herderismus a fousierismus v koncepci Slovanstva, kritika Hegelova vtělování boha. Slovanskou ideu jako ideu pokroku a demokracie hledá v minulosti, ale propadá mesianismu, „slovanskému dogmatu“. Amerling jako objevitel velikých hodnot slovanských. Mesianismus slovanský a židovský. Nedůslednost revolučně politická. Shrnutí slovanské tvorby. Myšlenka polských legií a působení kursů. Ruská slovesná tvorba u Mickiewicze podle Jakóbce.	43
Francouzští slavofilové. Charrière, Robert, Desprez.	43
II. AUSTROSLAVISMUS MEZI MESIANISMEM A TZV. PANSLAVISMEM	45
Mickiewicz nemůže českou starší kulturu dostat do svého systému, podceňuje ji, ale uznává český primát v zkoumání slovanské minulosti. Polemika s Lvem Thunem. Thunův legitimismus, vznikání brožury z r. 1841 a žurnalisticcká činnost, polemika s Pulským. Hlavní myšlenky brožury <i>Über den gegenwärtigen Stand der böhmischen Literatur</i> . „Slovanský národní cit“. Budoucnost rakouské monarchie. Jádro Mickiewicza nesouhlasu s Thunem: samostatnost národa. Zachovo prostřednictví.	45

III. SPORY O PANSLAVISMY V STŘEDNÍ EVROPĚ 73

Od 40. let panslavismus v myšlení mezinárodním: kulturní a politický význam termínu. Šafařkova diferenčace slovanských národů. Kopitar. Mezislovanské antagonismy. Brožurková a časopisecká diskuse o „rakouské Číně“, germanizaci, pomádařstování a o tzv. panslavismu v Rakousku. Memorandum o smýšlení Poláků.

IV. POLSKÁ OTÁZKA U MARXE A ENGELSE 91

Engelsova předmluva k polskému vydání Komunistického manifestu. Engelsova předmluva k italskému vydání r. 1893. Michniková ukázala z materiálů stálý zájem Marxův a Engelsův o Polsko. Bobińska o patriotismu a mezinárodnosti Poláků. Druhé období polských zájmů Marxe a Engelse. Marx a Lelewel. Souhra koncepcie agrární revoluce s revolučně demokratickými směry.

V. SLAVJANOFILESTVÍ, PANRUSISMUS A ODPÚRCI TOHO V RUSKU . . . . .

1. *Historické místo slavjanofilů a západníků* 101

Rozpory uvnitř vládnoucí třídy. Hlavní slavjanofilové a jejich činnost etnografická a folklórní; stoupenci uvarovovské oficiální národnosti, Pogodin a Ševyrjov. Pogodinova memoranda a stanovisko carské vlády. Slavjanofilství a jeho filosofická východiska Hegel, Herder. Zaměňování a splétání různých forem slavismů na Západě. Chomjakov, Aksakovovi, Katkov aj.

2. *Bělinskij a druží* 111

Stankevičův kruh v Moskvě. Čaadajev, M. Fonvizin. Kritika prof. Ševyrjova. Boj proti Moskvitařanu. Kontrafakce „Tarantas“ Sollogubova, ironizování donkichtství slavjanofilského. Kritika slavjanofilských teorií. Rozbití Aksakovovy kritiky Mrtvých duší. Tzv. boj za jazykovou „čistotu“, spor mezi slavjanofily a západníky jako rozpory v liberálním táboru. Odhalení idealizace vztahu barin: mužík. Působení na mládež.

3. *Gercen a družt* 125

„Byloje i dumy“ zachycují spory se „Slovany“. Nesprávnosti v chápání západního panslavismu, tradice „slavjanismu“. Směšuje

slavjanofilství a mikulášský patriotismus. Srovnání Čaadajeva se slavjanofily. Artěl, občina atd., charakter Slovanů. Sjednocení slovanských národů revoluční Rusí, národní a sociální osvobození především. Gercenův eklekticismus. Slovanská problematika — součást Gercenových úvah o společnosti, zvláště v úvaze O vývoji revolučních idejí v Rusku. Otázka ruského, slovanského charakteru u Gercena podle hodnocení Pustovojskova a metodické nesprávnosti u Gercena i Pustovojskova. Nesprávná tvrzení o nedostatku vůle k samostatnosti, „sociální plastičnosti“ u neruských národů slovanských. „Vospriimčivost“ a nesprávné doklady o shodných rysech charakterových. „Idea slovanské jednoty“, zamítnutí Mickiewiczova mesianismu a Gercenova mesianistická vira v slovanský lid. Nynější hledisko a zapojení soumezných společenských věd.

4. Ševčenko a druzi 152

Cyrilometodějský spolek a Ševčenkova účast, Uvarovův „ukaz“. Ševčenkova revolučnost a slovanství.

5. Černyševskij a druzi 155

Černyševskij, pokračovatel Bělinského v kritice slavjanofilství a Ševyrjova. Proti separatismu haličských „Rusínů“. Třídní podstata sporu polsko-rusínského. Staf „Národní zmatenosť“ zaměřena proti slavjanofilům, jmenovitě proti Ivanu Aksakovovi a jeho nárysu slavismu (panslavismu). Analýza otázky „osvobození Slovanů“. Polemika s Lamanským. „Slavjanofilske klamy“.

VI. V REVOLUČNÍM OBDOBÍ . . . . .

1. Předbřeznové slavismy a antislavismy 170

Havlíček v Moskvě a Ševyrjov. Rozklad kollárovského panslavismu, maloruská otázka u Čechů a u Slováků. Zap a jiní předchůdci Havlíčkovi. „Slovan a Čech“. Smíšení kulturního panslavismu s politickým strašidlem německým, kritika Jakuba Malého. Koubek o panslavismu a panteutonismu. Slovenská otázka u Havlíčka. Geografika v pojetí „české vlasti“ a Slovanstva. Nesprávné chápání „ilyrismu“. Pesimismus v ukrajinské otázce. Ztotožňování slavjanofilství a ruského panslavismu. Neporozumění jazykově literárnímu vývoji. Obrat v ČČM, vznik českého měšťanství, zpět k Slovanu rakouskému, tragika Havlíčkova. Bezzásadovost a proměnlivost

„slovanství“, polemika s J. Malým. Různé formy panslavismu podle kulturního nebo politického zdůraznění. Havlíček učitel slovanství? Aug. Smetana o Slovanech a jejich poslání. Robertův „Dvojí panslavismus“ a Jordanovy poznámky. Víra v literární panslavismus jako mravní pojítko. Ruský panslavismus. Slovanský panslavismus (bez Rusů). Heffter, Světový boj Němců a Slovanů. Taluj a Brühlov úvod k překladu. Vliv Gurowského v reakčních názorech na děkabatismus. Nedocenění puškinské epochy.

2. Slavismy a antislavismy za Slovanského sjezdu a povstání v Praze 214

Bakunin za povstání. Obrana psaná v Königsteině, líčení situace v Rusku. „Osnovy nové slovanské politiky“, předložené Bakuninem Slovanskému sjezdu. „Manifest sjezdu slovanského k národům evropským“. Libeltovy návrhy. Zachův návrh a Šafaříkovy poznámky. Helcelův a Lubomírský „akt rakousko - slovanské unie“. Rozpory mezislovanské. „Český repeal“. Podněty k sjezdu Slovanů, Kukuljević - Sakcinski, Štúr, Lipa slovanská, Frič, Gauč. Poměr Němců k austroslavismu. Marxovo stanovisko v Neue Rheinische Zeitung. Udalcovův historický soud.

3. Bakuninovy akce, Engelsova kritika, stanovisko Havlíčkova a Palackého, příprava revoluce 1849 238

Diskuse o slovanské otázce ve Vratislaví. Bakuninův „Aufruf an die Slaven“ a jeho „Zpověď“. Engelsova kritika. Integrující pojetí „Německa“. Kašík o dobové podmíněnosti Engelsových názorů. Engelsova dialektika v posuzování historie slovanských národů. Vědění o Slovanech u středoevropského průměru. Hlavní body Bakuninova „Provokání“. Cit a vědomí sounáležitosti u malých slovanských národů jako činitel osvobozenacího boje. Třídění duchů po české publikaci „Provokání“ (Sabina, Havlíček, Palacký). Druhé „Provokání k Slovanům“.

4. Porevoluční vývoj slavismů a antislavismů 273

Udalcovův soud o panslavismu. Cit a vědomí sounáležitosti. Havlíček ve změti rozporů. Vztahy k Jelačičovi a ke Kušlanovi. Havlíčkovo buržoazní kredo a projevy proti vídeňskému absolutismu a centralizaci. Obrat k slovanství. „Malý nebo menší panslavismus.“ Slovanská povaha. Přesvědčuje o ruském panslavismu. K problému centralizace a federalizace, zpět ke kulturnímu panslavismu. „Slovanská politika“. Polemiky s německými žurnály. Stať „Rusové“.

Polemika s Kollárem. Protikladnost Havličkova vývoje. Kašíkovo osvětlení teze o revolučních a kontrarevolučních národech. Engelsovy statí, dotýkající se Slovanů z let 1849—1852. Soud klasiků o Bakuninovu panslavismu r. 1862 a 1869.

VII. PADESÁTÁ LÉTA XIX. STOLETÍ

1. *Názory na Slovany za přípravy války s Ruskem* 314

Hospodářskopolitická situace v Evropě. Zájem o Slovany na Západě a pravoslavně osvobození nálada v Rusku. *Desprez, Národy Rakouska a Turecka*. N. I. Turgeněv, Golovin, Haxthausen v Desprezově výkladu. Filosofie „liberálních Slovanů“. „Slavismus“ a „slavisté“ katexochén (povýtec) u Despreza. Kritika statistik, nedostatky historického materiálu. C. Robert, *Le Monde Slave etc.* Chybné generalizace, zvláště v oblasti náboženské. Robertovo pojetí slavistiky. „Slavismus“ jako doktrína. Panslavismus jako sjednocovací hnutí. Rozlišení ruského národa a carismu. Ztotožňování carismu a panslavismu a neznalost carských akcí proti panslavismu. „Svobodní“ Slované, boj absolutismu a svobody. Boj „svobod“ s centralismem. Rakousko slovanské. Poslání Slovanů. „Prvobytný panslavismus“ v II. dílu Slovanského světa. *Lèbre. Michelet. Coeurderoy. Heffter, Das Slawentum.*

2. *Marxova a Engelsova Slavica* 367

Engelsova kritika polských revolučních sil. Strašidlo panslavismu před krymskou válkou. Engelsův článek „Poláci, Češi a Němci“ v New-York Daily Tribune. Představa „slovanské rasy“ a panslavismu jako politické síly v rukou carových. Hodnocení nacionálních momentů, zvláště malých národů (Engels, Pestěl, Gercen). Článek „Německo a panslavismus“. První Marxův „dopis ad Slavica“. Druhý Marxův „dopis ad Slavica“.

3. *Ruský panslavismus u „bratušek“* 385

Štúrův spis „Das Slawenthum und die Welt der Zukunft“. Autostylizace zvěstovatele. Rajevskij. Výpady proti socialismu a komunismu. Progresivní názor Gercenův na křesťanství a Štúr. Proti austroslavismu a pro připojení k Rusku. Vyvracení stižnosti na nepokrovost carské vlády. Pravoslaví jako církev slovanské budoucnosti. Rozpad pokrovkových idejí u Štúra, překrucování Gerceno-

vých a Bakuninových názorů. *P. Berona Slawische Philosophie*, protiklad k Štúrovu reakčnímu idealismu. *M. Majára Žiljského styky s Rajeckým a všeslovanská činnost. M. Ban.*

VIII. PYPINŮV EPITAF PANSLAVISMU Z ROKU 1865	416
<i>Závěry</i>	447
<i>Prameny a literatura</i>	471
<i>Rejstřík</i>	475
<i>Napokon</i>	488